
RUBRIEKTITEL

NAAMFEEST ONZE LIEVE VROUW VAN FATIMA

Hemels mooi vierden we het hoogfeest van Maria Tenhemelopgenomen in de Onze Lieve Vrouw van Fatimakerk te Gijmel op 14 augustus. De bijzonder deugddoende viering werd luister bijgezet door het koor samengesteld met leden van de 3 gemeenschappen van onze parochie, onder de deskundige leiding van Nicole en organist Luc. De traditionele Maria-liederen konden door de aanwezigen meegezongen worden en de bijhorende projectie van Mariabeelden zette mensen aan tot bezinning. Pastoor Rudy legde de klemtoon in zijn homilie op het thuis komen bij elkaar, bij Moeder Maria en in de ontmoeting. Geen mens kan immers alleen staan in het leven. Deze ontmoeting gebeurde alleszins tijdens de verzorgde receptie achteraan in de kerk met een glaasje en een broodje of een zoetigheid. Terecht dankte pastoraal coördinator Tom alle helpende handen voor en achter de schermen. Ook alle aanwezigen waarvan velen Maria een bloemenhulde brachten met een boeket uit de tuin of een bloempotje. Kleurrijk werd Moeder Maria spreekwoordelijk bedolven onder een karrevracht van bloemen. De bloemschiksters hadden hun handen vol voor de viering. Zo werd een zinvolle traditie in ere gehouden en zelfs versterkt want het aantal kerkgangers overtrof aanzienlijk de opkomst van vorig jaar.

Maria blijft ook voor mensen van onze tijd een bron van inspiratie om zich aan te spiegelen. Mogen we haar 'eenvoud en adel van gemoed, haar moederweelde en minnegloed, haar reinheid en stille moed' tot de onze maken.

Proficiat aan de gemeenschap te Gijmel die haar naamfeest alle eer aandeed.

Zonepastoor Rudy, pastoraal coördinator Tom, priester Paul, diaken Bert

Met dank voor de foto's gemaakt door Roel Peeters
voor meer foto's: <https://www.flickr.com/photos/roelpeeters>

SEIZOENSARBEID

Ook uit onze Gijmel trokken mannen ,vrouwen en jonge kinderen naar de Walen als seizoenarbeider. Een heel mooi voorbeeld van een heel jonge seizoenarbeidster is het verhaal van Mieke Luyten. Zij vertelde het in 2003 aan Louis Cumps zaliger. Het pakkend verhaal werd door hem geschreven en verscheen toen in het parochieblad . We kregen van de familie de toelating om dit opnieuw te publiceren .

Het Hageland was bekend als de streek van de seizoenarbeiders. In Rillaar staat trouwens het standbeeld van de "seizoenarbeider" en H.H. Willems, oud-pastoor van Rillaar was jarenlang de aalmoezenier van de seizoenarbeiders. Mogelijk is er in uw familie ook iemand die ooit 'de biet heeft gedaan'. Het verhaal dat je hierna kan lezen is de ervaring van een meisje dat genoodzaakt was in haar veertiende levensjaar voor zes weken naar de "kleine biet" te trekken.

Plotse dood van vader

Het waren werkmensen met tien kinderen, het gezin van Jozef Luyten en Leonie Reynders. Jozef was mijnwerker en na de dagtaak helpen de oudste kinderen hem op het kleine boerderijtje dat ze hadden uitgebouwd. Ze werkten hard en dat leidde ertoe dat ze, naar de maatstaven van toen, het relatief goed hadden: twee koeien, twee kalfjes, twee varkens.

Plots werd vader heel erg ziek en hij stierf na enkele dagen. Moeder bleef alleen achter met 9 kinderen, ze was in verwachting van het tiende, de oudste dochter zou dat jaar trouwen, en één van de jongens moest zijn plechtige communie doen, een broertje zijn eerste communie. Er was werk met hopen, er stonden grote kosten te wachten maar de kostwinner viel plots weg. We waren toen in 1933.

Naar de biet

Aanvankelijk konden moeder en haar gezin zich redden met wat ze tot dan hadden verworven. Maar dat bleef niet volstaan. Twee jaar na vaders dood zouden Mieke en haar jongere broer Vic zorgen voor een inkomen. Ze trokken naar de biet. Mieke was 14 jaar, Vic anderhalf jaar jonger. Met zijn achten waren ze; 4 volwassenen en 4 jongeren. Met de 'walenzak' over de schouder trokken ze op de trein naar Leuven, de trein naar Brussel, de tram Van Noord naar Zuid, de trein naar Charleroi, te voet van Charleroi Sud naar Charleroi Ouest, de trein naar Berzée en nog een uur te voet naar Chermont-Strée. Daar was het dan.

Het logement

Het logies stond in de wei; een schuilplaats voor de beesten waarin 3 vakken waren afgemaakt met planken, zonder deur. In een vak sliepen de 8 mensen op een "puilder", dit is een verhoog. Daarop werden zakken, gevuld met kaf, gelegd die je als matras dienden. Het beddegoed bestond uit twee ruwe paardendeakens. Om warm te hebben sliepen de mensen met hun kleren aan. Een ander vak diende als badkamer; een drinkbak van de beesten waarin water uit de beek gegoten werd, aangevuld met warm water dat boven een open houtvuur werd gekookt. Het derde vak was de voorraadkamer tevens eetkamer, en keuken, en verpozingsruimte en opslagplaats voor het brandhout.

Halve kost

De mensen waren er voor de "halve kost". Dat betekent dat ze betaald werden voor hun werk en daarbij nog gedeeltelijk van voedsel werden voorzien. Dat voedsel bestond uit: wit brood, patatten en een vaatje tafelbier. Voor beleg, voor smeersel en voor koffie moesten ze zelf zorgen. De kost was elke dag, zes weken lang, dezelfde: 's morgens een homp wit brood waarop wit varkensvet gesmeerd werd. 's Avonds was dat net eender maar 's middags waren er aardappelen. Rond een uur of elf ging een vrouw al voorop naar de keuken om het middageten klaar te maken. Een houtvuur werd aangemaakt, daarboven werden in een ketel de aardappelen gekookt met water uit de beek. De patatten werden niet afgegoten. Ongeveer een kilo ajuinen werden mee gekookt. Het vet van het spek, dat eveneens elke dag op het menu stond, maakte het geheel behoorlijk smeug en best eetbaar. Met zulke kost kon je er weer een tijdje tegen. De avond werd afgesloten met het schillen van de patatten voor de volgende dag.

Het werk

Van zo gauw het licht werd moesten de mensen aan de slag tot het weer donker werd, zeven dagen op zeven, zes weken lang. In die tijd werden de bieten nog niet op afstand gezaaid maar in volle rijen. De grote mensen spatiëerden met de hak de jonge bietplantjes en de jongeren moesten dan de plantenbosjes die bleven staan verder uitdunnen tot er nog één plantje over bleef. Dat was de zogenaamde "kleine biet". De "grote biet" kwam later op het jaar en bestond uit het rooien van de bieten. Het was hard werken: de grond was keihard, de grote mensen stonden half voorover gebukt, de kleineren kropen op handen en voeten of liepen diep gebogen langs de eindeloze rijen bietjes. In mei kon het nog behoorlijk fris zijn vooral bij het opkomen van de dag en in de voormiddag.

Distels

In die periode waren er toevallig ook verkiezingen. Er was nog geen vrouwenstemrecht en de kinderen waren uiteraard niet stemgerechtigd. De mannen reden dan heen en weer om hun kiesplicht te vervullen terwijl de vrouwen en de kinderen ter plaatse bleven om distels te verwijderen uit het graan van de boer.

Dolgelukkig

Op het einde van de term werden de mensen uitbetaald. De oudste, en tevens de verantwoordelijke voor de groep, ontving ook het loon van de kinderen en hield dat bij zich tot ze weer in Langdorp

aangekomen waren. En dan liepen ze dolgelukkig naar huis om al die centen aan hun moeder af te geven. Zelf hebben ze nooit geweten hoeveel precies ze hadden verdiend.

Mieke vertelt dat ze niet mochten klagen: de boer was goed voor hen en ze hadden altijd voldoende te eten. Van anderen heb ik verhalen gehoord die minder leuk klonken: die mensen moesten in de varkensstallen slapen en ze moesten hun hebben en houden goed wegstoppen of de varkens verscheurden het. Zo vond mijn verteller op een morgen maar één schoen: de andere lag een eind verder, gans stuk gebeten.

Veel later denkt Mieke met weemoed aan die tijd: “De moeders van toen zullen dikwijls hard geschreid hebben”.

“Dienen”

Met die ene periode van zes weken “biet” kon het gezin niet lang verder en dus moest Mieke weer gaan werken. Gedurende acht maanden heeft ze bij diezelfde boer in Clermont-Strée “gediend”. Ze was toen officieel ingeschreven als werkneemster, verdiende 400,-BEF per maand, had kost en inwonen en mocht om de veertien dagen, op eigen kosten, voor een week-end naar huis. Dat lijkt allemaal best doenbaar maar je moest niet vergeten dat Mieke toen amper vijftien jaar was, de treinreis van Langdorp naar Berzée, en verder te voet, gans alleen moest doen en in het begin geen woord Frans kende.

Ook aan die periode kwam een einde en Mieke ging in Herentals in het “Spaans Hof” dienen. Tenslotte vond ze werk in Langdorp, bij kleermaker Jules Weckhuysen, waar ze als dienstster gedurende meerdere jaren 12 uur per dag werkte.

1 september – Tweeëntwintigste zondag door het jaar

Marcus 7 1-8.14-15.21-23

Binnenste buiten

Vanuit het hoofdkwartier, de tempel in Jeruzalem, komen de godsdienstige leiders naar Jezus toe om hem aan te vallen. Het stoort hun vooral dat Hij zijn laars lijkt te lappen aan de voorschriften en regels aan het geloof verbonden. De reinigingsvoorschriften waren er om te onderhouden. Wie gelooft moet ook de regels volgen.

Weet je, ook wij zijn zo opgevoed, zeker onze generatie. Met het concilie, 60 jaar geleden, is er wel al wat veranderd... maar toch. Om bij de reinigingswetten te blijven, het voorbeeld van dit verhaal, vinden we die terug in het gebruik van wijwater, of is het toch doopwater?. Je kwam de kerk niet in of je moest een kruisje maken met dat niet al te zuiver water uit die vaatjes aan de laatste pilaar, zo niet werd je maar scheef bekeken. Op onze slaapkamer hing er ook zo een om de dag te beginnen en te eindigen. En het Lourdeswater schijnt nog steeds diezelfde magische krachten te hebben. Ook de priester moest na de offerande zijn vingers reinigen. Onze godsdienst zal proppensvol met tal van die regels en reglementen. We kijken er nu vaak minachtend op neer en zeggen dan: ‘wat hebben ze ons in die tijd allemaal wijsgemaakt?’ Het is de hoofdopmerking van zoveel christenen, die meteen ook al de rest in vraag beginnen te stellen. Vrome katholieken vinden zulk gedrag afvalligheid en achteruitgang. Jezus reageert hier gans anders op. Hij maakt het verschil tussen traditie en wat echt belangrijk is. Wij zijn geen klein kinderen meer, die zomaar klakkeloos moeten aannemen wat ons wordt opgelegd. Als die vragen ‘Waarom moet dat?’, moet je een zinnig antwoord kunnen geven. Verplichtingen zonder inzicht, zijn dictatuur zonder meer. De woorden die Jezus gebruikt zijn niet min: “Huichelaars!” zegt hij, “Jullie binnenkant deugt niet.” Omdat het zo ‘voorgeschreven’ is, moet je ernaar leven, begrijpen of niet: verstand en eigen gedachten op nul.

Om hier in beeldspraak op te antwoorden: het leven is geen dictee, maar een opstel. Bij een dictee moet je niet nadenken, daar zit niets van jezelf in; bij een opstel zet je je eigen gedachten en gevoelens op papier. Het leven is een opstel, geen dictee. Wij moeten het zelf waarmaken, niet op onverklaarbaar gezag van anderen, Het leven heeft een binnenkant’

En die binnenkant is tot van alles in staat. Het evangelie noemt hier twaalf verdorven eigenschappen die in ons schuilen, evenveel als er apostelen zijn, de twaalf. Dus het zal wel in elke mens te vinden zijn. Kwestie van betere keuzes te maken als we ons opstel aan ‘t schrijven zijn. Wat uit de mens komt... dat is het belangrijkste’

weekendliturgie

augustus

zaterdag 3 augustus	18.00u	eucharistie	O.L.V-Fatima Gijmel
zondag 4 augustus	09.30u 11.00u	eucharistie eucharistie	St. Ant. Abt Wolfsdonk O.L.V. Aarschot
zaterdag 10 augustus	18.30u	eucharistie	St. Cornelius Gelrode
zondag 11 augustus	09.30u 11.00u	eucharistie eucharistie	St. Niklaas Rillaar O.L.V. Aarschot
zaterdag 17 augustus	18.00u	gebedsviering	O.L.V-Fatima Gijmel
zondag 18 augustus	09.30u 11.00u	eucharistie eucharistie	St. Ant. Abt Wolfsdonk O.L.V. Aarschot
zaterdag 24 augustus	18.30u	eucharistie	St. Cornelius Gelrode
zondag 25 augustus	09.30u 11.00u	eucharistie eucharistie	St. Niklaas Rillaar O.L.V. Aarschot
zaterdag 31 augustus	18.30u	eucharistie	Christus Koning Aarschot
zondag 1 september	10.00u 11.00u	eucharistie eucharistie	St. Pieter Langdorp O.L.V. Aarschot

SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borcht (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

.....
invoegen van afbeeldingen van de drie kerkjes
.....

LANGDORP

Zondag 1 september: Eucharistieviering om 10.00 u.

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor Langdorp, Gijmel en Wolfsdonk:

Tijdens weekend: vrijdagavond vanaf 19.00 u. tot maandagochtend 08.00 u.

Tijdens feestdagen: avond voor feestdag vanaf 19.00 u. tot ochtend na feestdag 08.00 u.

Bel naar 1733- Langestraat 1 B-3202 Rillaar

www.wachtpostdemerland.be

Weekdagen: de wachtpost is niet open. Overdag kan je terecht bij je eigen huisarts.

Bel 1733 voor de huisarts van wacht tussen 19.00 u. en 08.00 u.

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck telefoon: 0477/18.20.68 Reserveer kan via www.denabt.be The logo is a vertical orange rectangle. At the top, there is a white line-art illustration of a figure with a halo and a cross. Below this, the word 'ZAAL' is written in small white capital letters. In the center, the words 'DEN ABT' are written in large, bold, white capital letters. At the bottom, the word 'WOLFSDONK' is written in small white capital letters.	Parochiezaal Gijmel contactpersoon: Marleen Beirinckx telefoon: 016/56.91.41
Zaal Demervallei Langdorp contactpersoon: dhr. Gijs Laureys telefoon: 0496/10.94.14	